Oikeustapauskokoelma

Asia C-377/11

International Bingo Technology SA
vastaan
Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Tribunal Superior de Justicia de Cataluñan esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta, 17 artiklan 5 kohta ja 19 artiklan 1 kohta — Bingopelien järjestäminen — Lakisääteinen velvollisuus käyttää osa bingokorttien myyntihinnasta pelaajien voittojen maksamiseen — Veron perusteen määrittäminen

Tuomion tiivistelmä

1. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Veron peruste — Bingokorttien myynti — Myyntihinnan osan, joka on vahvistettu etukäteen laissa ja tarkoitettu pelaajien voittojen maksamiseen, jääminen veron perusteen ulkopuolelle*

   (Neuvoston direktiivin 77/388 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta)

2. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Suhdeluvun mukainen vähennys — Laskeminen — Liikevaihto, joka on sisällytettävä murtoluvun nimittäjään — Se laissa etukäteen vahvistettu osa bingokorttien myyntihinnasta, joka on käytettävä voittojen maksamiseen pelaajille, ei ole osa liikevaihtoa*

   (Neuvoston direktiivin 77/388 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta, 17 artiklan 5 kohta ja 19 artiklan 1 kohta)

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/80, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kun bingokortteja myydään, arvonlisäveron peruste ei käsitä sitä kyseisten bingokorttien hinnan osaa, joka on vahvistettu etukäteen laissa ja tarkoitettu pelaajien voittojen maksamiseen.

Koska se osa bingokorttien myyntihinnasta, joka jaetaan voittoina pelaajille, on etukäteen vahvistettu ja pakollinen, sen ei voida katsoa kuuluvan vastikkeeseen, jonka pelin järjestäjä saa suorittamastaan palvelusta ja joka muodostaa veron perusteen.

(ks. 25, 28 ja 33 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

2. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/80, 17 artiklan 5 kohtaa ja 19 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiot eivät voi säätää, että kun arvonlisäveron

vähennyksen suhdelukua lasketaan, se laissa etukäteen vahvistettu osa bingokorttien myyntihinnasta, joka on käytettävä voittojen maksamiseen pelaajille, on osa liikevaihtoa, joka on sisällytettävä kyseisen 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun murtoluvun nimittäjään.

Ensinnäkään jäsenvaltio ei voi lähtökohtaisesti soveltaa tiettyihin liiketoimiin veron perusteen määrittämisessä muuta sääntöä kuin direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdassa säädettyä yleissääntöä. Toiseksi kyseistä osaa ei tule sisällyttää veron perusteeseen ja sen ei näin ollen voida katsoa olevan osa pelin järjestäjän liikevaihtoa.

(ks. 37–39 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)